

Prima instanță: judecătoria Centru mun.Chișinău
judecător: I.Maxim
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: Iu.Cimpoi, N.Simciuc, Vl.Brașoveanu

Dosarul nr.3ra-1597/16

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Curniuc Dumitru

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Curniuc Dumitru către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind constatarea ilegalității refuzului, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să includă în calculul vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și indemnizațiilor perioada în care s-a aflat la studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab”, al considera încadrat în serviciu în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova din 13 septembrie 1999,

c o n s t a t ă :

La data de 07 august 2014, reclamantul Curniuc Dumitru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, pe durata executării serviciului în cadrul poliției ca subdiviziune a Ministerului Afacerilor Interne, de către pârât nu i s-a calculat în vechimea de muncă termenul de studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or.Buzău al Ministerului de Interne din România, care cuprinde perioada 13 septembrie 1999 - iulie 2003. Prin urmare, la momentul transmiterii dosarului personal la Inspectoratul General de Poliție, pârâtul nu a indicat în vechimea de muncă perioada respectivă.

Susține că, s-a adresat cu o cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne prin care a solicitat includerea în calculul vechimii în muncă în organele afacerilor interne perioada de studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România, care cuprinde perioada 13 septembrie 1999 și momentul absolvirii, luna iulie anul 2003, precum și a fi considerat încadrat în organele apărării naționale, securității statului și ordinii

publice începând cu 13 septembrie 1999, deoarece la moment termenul vechimii calculat de pârât nu include perioada studiilor în cadrul Liceului Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România.

La 11 iulie 2014, prin răspunsul nr.22/c-94/14, reclamantului i s-a refuzat în admiterea cerințelor înaintate.

Consideră că răspunsul oferit de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, este unul neîntemeiat și lipsit de suport juridic, urmând ca cerințele formulate de reclamant să fie admise.

Menționează că, la 13 septembrie 1999, în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.226 „Cu privire la înmatricularea și delegarea la studii în instituțiile de învățământ peste hotarele republicii”, reclamantul a fost înmatriculat în Colegiul de poliție a Ministerului Afacerilor Interne și detașat la studii la Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România. Liceul Militar susmenționat, reclamantul l-a absolvit în luna iulie anul 2003, după care a fost admis pentru continuarea studiilor la Academia de Poliție „Ștefan cel Mare” din Chișinău. Faptul efectuării studiilor în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România, îl confirmă prin diploma eliberată în acest sens.

Direcția generală management resurse umane a Ministerului Administrației și Internelor a României, certifică Liceul Militar „Neagoe Basarab” ca o instituție de învățământ cu profil militar, iar elevii înmatriculați la această unitate de învățământ sunt încazarmați, având drepturile și îndatoririle specifice prevăzute de regulamentele militare.

Consideră că pârâtul incorect a dat apreciere faptului că nu este temei juridic de a considera perioada cuprinsă între 13 septembrie 1999 și iulie 2003, termen în care reclamantul s-a aflat la studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România, drept perioadă în decursul căreia acesta a satisfăcut serviciul în cadrul organelor afacerilor interne.

Aceasta se întemeiază pe faptul că în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.226 „Cu privire la înmatricularea și delegarea la studii în instituțiile de învățământ peste hotarele republicii”, la 13 septembrie 1999, de facto și de iure reclamantul a fost angajat în organele afacerilor interne prin înmatricularea la studii în Colegiul de poliție al Ministerului Afacerilor Interne și detașat la studii la Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România. Acest ordin confirmă încheierea relațiilor de muncă (serviciu) a Ministerului Afacerilor Interne cu reclamantul, ultimul fiind angajat în serviciu în organele afacerilor interne din această zi, 13 septembrie 1999.

Prin urmare consideră că pârâtul incorect a dat apreciere faptului că nu este temei juridic de a considera perioada cuprinsă între 13 septembrie 1999 și luna iulie 2003, termen în care reclamantul s-a aflat la studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România, drept perioadă în decursul căreia acesta a satisfăcut serviciul în cadrul organelor afacerilor interne. Or, potrivit art.2 al Legii despre obligațiunea militară și serviciul militar al cetățenilor Republicii Moldova (abrogată, însă în vigoare în perioada 1999-2003), serviciul militar constă în îndeplinirea de către cetățeni a datoriei constituționale de apărare a patriei, pe baza obligațiunii militare sau a angajării benevole prin contract

a efectivului de soldați, al sergenților, ofițerilor și al elevilor din instituțiile de învățământ militar.

La fel, potrivit alin.3 al art.37 din aceeași lege, pregătirea ofițerilor după încorporare în serviciul militar prin contract se efectuează în școala militară a republicii precum și în instituțiile de învățământ militar din alte țări.

Solicită reclamantul a considera ilegal refuzul pârâtului din 11 iulie 2014; a recunoaște că reclamantul a fost încadrat în serviciu în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova din 13 septembrie 1999; a obliga pârâtul să includă în calcul vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și indemnizațiilor persoanelor din corpul de comandă a organelor afacerilor interne în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și sistemului penitenciar, perioada în care reclamantul s-a aflat la studii la Liceul Militar „Neagoe Basarab” din orașul Buzău al Ministerului de Interne din România, începând cu 13 septembrie 1999.

Prin hotărârea judecătorei Centru mun.Chișinău din 30 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă a considera ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne din 11 iulie 2014; a considera că Curniuc Dumitru a fost încadrat în serviciu în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova din 13 septembrie 1999. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să includă în calculul vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și indemnizațiilor persoanelor din corpul de comandă a organelor afacerilor interne în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și sistemului penitenciar, perioada în care Curniuc Dumitru s-a aflat la studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din orașul Buzău al Ministerului de Interne din România, începând cu 13 septembrie 1999.

Instanța de fond a concluzionat că, întrucât Liceul Militar „Neagoe Basarab” în perioada 1999-2003 a avut profil militar, respectivul Liceu poate fi atribuit la categoria instituțiilor de învățământ militar (special), iar perioada studiilor în această instituție urmează a fi luată în considerație la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechimea în muncă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, casată hotărârea judecătorei Centru mun.Chișinău din 30 noiembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Curniuc Dumitru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că potrivit prevederilor art.19 din Legea nr.416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, abrogată la 05 martie 2013, dar în vigoare în perioada 1999-2003, în poliție puteau fi angajați doar cetățenii Republicii Moldova care au împlinit vârsta de 18 ani.

Astfel, instanța de apel a conchis că refuzul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a-i include lui Curniuc Dumitru în calculul vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și indemnizațiilor perioada în care s-a aflat la studii la Liceul Militar „Neagoe Basarab” din orașul Buzău al Ministerului de Interne din România din data când și-a început studiile la acest liceu este legal, deoarece în perioada înmatriculării la studii reclamantul avea vârsta de doar 15 ani și nu putea fi angajat în poliție.

Instanța de apel a menționat că, D.Curniuc în perioada efectuării studiilor în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din orașul Buzău nu avea calitatea de subiect special (angajat al poliției sau militar) și, prin urmare nu cade sub incidența actelor normative care reglementează includerea perioadei de aflare la studii în vechimea de muncă pe linia MAI .

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 26 august 2016, Curniuc Dumitru a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept.

Menționează că, între recurent și intimat s-au stabilit relații de muncă și nicidecum altă categorie de relații.

Susține că, având în vedere prevederile art.24 al Legii contenciosului administrativ, unde sarcina probării îi aparține pârâtului, intimatul nu a probat faptul că în perioada de studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or.Buzău, raporturile între reclamant și pârât reprezentau raporturi de sponsorizare sau de altă natură decât cele care derivă dintr-un ordin obligatoriu pentru angajat. La fel nu a prezentat o probă a faptului că în anul 2000, prin ordinul ministrului afacerilor interne se angajau studenți la instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne, fără a-i angaja în organele afacerilor interne, sau a faptului că în anul 2000 Ministerul Afacerilor Interne a sponsorizat studiile realizate peste hotare a reclamantului, fără a-l angaja în serviciu. De asemenea nu a probat că, în anul 2000 Ministerul Afacerilor Interne și-a asumat față de reclamant o careva obligațiune de a-i asigura studii peste hotare și nici faptul că reclamantul a fost impus să treacă controlul special și comisia medicală pentru alte scopuri decât cele de angajare.

Astfel, consideră că în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.226 "Cu privire la înmatricularea și delegarea la studii în instituțiile de învățământ peste hotarele republicii", dânsul a fost angajat în organele afacerilor interne prin înmatricularea la studii în Colegiul de politie a Ministerului Afacerilor Interne și detașat la studii la Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or.Buzău al Ministerului de Interne din România. Acest ordin este actul care confirmă încheierea relațiilor de muncă a Ministerului Afacerilor Interne cu recurentul.

La fel invocă că Ministerul Afacerilor Interne nu a încheiat un careva contract cu reclamantul prin care să se oblige să-i sponsorizeze studiile peste hotare, fapt care să excludă relațiile de serviciu, or, acest fapt demonstrează că

relațiile reclamantului cu pârâtul reprezentau raporturi de muncă în organele afacerilor interne și nu de altă natură.

Relevă că, instanța de apel deduce drept temei a casării hotărârii, faptul că recurentul la momentul înmatriculării la studii nu avea vârsta de 18 ani. Însă, acest argument reprezintă o interpretare incorectă a reglementărilor legale care privesc cerința de vârstă, or, Legea cu privire la poliție, în vigoare la momentul apariției raporturilor litigioase, nu stabilea drept impediment de angajare în organele afacerilor interne, ci stabilea o limită de vârstă recomandată. Recomandarea de fapt se crea la angajator și nu se răsfrângea cu efect negativ către angajat.

Solicită recurentul admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să se mențină hotărârea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 30 noiembrie 2016.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel, care însă nu conține data expedierii (f.d.177). La fel, este anexat copia plicului de expediere, pe care este aplicată ștampila cu data de 06 iulie 2016 (f.d.184). Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma momentul recepționării de către părți a copiei deciziei. Astfel recursul declarat la data de 26 august 2016, este declarat în termen.

La data de 21 septembrie 2016, în adresa intimatului Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a fost expedit spre cunoștință copia recursului declarat de către Curniuc Dumitru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.197).

La 28 septembrie 2016, intimatul a depus referință la cererea de recurs înaintată de Curniuc Dumitru, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În motivarea referinței intimatul a invocat că, argumentele invocate de recurent vizează temeinicia deciziei instanței de apel și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.1) lit.b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art.432 CPC aplicabil recursului.

Menționează că din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor. Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța judecătorească inferioară a normelor de drept, în cererea de recurs nu se indică din care circumstanțe aceasta rezultă. Este cert faptul că argumentul recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Prin urmare, consideră că recursul declarat de Curniuc Dumitru urmează a fi declarat inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Curniuc Dumitru este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Curniuc Dumitru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul Curniuc Dumitru precum că intimatul-pârâtul Ministerul Afacerilor Interne incorect a dat apreciere faptului că nu este temei juridic de a considera perioada cuprinsă între 13 septembrie 1999 și luna iulie 2003, termen în care reclamantul s-a aflat la studii în Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or. Buzău al Ministerului de Interne din România, drept perioadă în decursul căreia acesta a satisfăcut serviciul în cadrul organelor afacerilor interne. Or, recurentul-reclamantul Curniuc Dumitru a fost transferat la studii la Liceul Militar „Neagoe Basarab” din or.Buzău al Ministerului Afacerilor Interne al României și nicidecum în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Curniuc Dumitru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Curniuc Dumitru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu